

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/266/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112226933
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8112226933.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Daniely Babinovej v právnej veci žalobcu CETELEM SLOVENSKO, a.s. so sídlom Panenská 7, Bratislava, zastúpeného JUDr. Helenou Strachotovou, euroadvokátkou so sídlom Hviezdoslavova 7, Martin, proti žalovaným: 1/ Q. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX, 2/ B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX, o zaplatenie 4.397,61 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 09.09.2013 č.k. 7C 19/2013 - 176 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výrokoch o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a o trovách konania.

Nepriznáva účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa konanie v časti o zaplatenie 9,07 Eur zastavil. Žalovaným v 1. a 2. rade uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 686,07 Eur s prísl. a to v mesačných splátkach vo výške po 50 Eur splatných do 30 -teho dňa toho ktorého mesiaca vopred od právoplatnosti rozsudku až do úplného zaplatenia pod stratou výhody splátok. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a vyslovil, že náhradu trov konania účastníkom nepriznáva.

Vykonaným dokazovaním súd prvého stupňa zistil, že účastníci tohto konania uzatvorili dňa 30.11.2006 zmluvu o úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovaným úver vo výške 3.319,39 Eur, ktorý sa zaviazali splácať v 54 -roch mesačných splátkach vo výške po 2.499,- Sk s ročnou úrokovou sadzbou 12,42 % s tým, že ročná percentuálna miera nákladov bola určená na 15,90 %. Rovnako aj 11.12.2007 bola uzatvorená medzi účastníkmi zmluva o poskytnutí úveru 120.000,- Sk, ktorý sa zaviazali žalovaní splácať v splátkach v počte 72 a to po 2.793,- Sk s ročnou úrokovou sadzbou 16,88 % a s ročnou percentuálnou mierou nákladov v sume 21,52 %. Z dôvodu, že žalovaní si neplnili svoje povinnosti plynúce z úverovej zmluvy, žaloba odstúpil od uzatvorených úverových zmlúv. Súd prvého stupňa ustálil, že uzatvorené úverové zmluvy sú podľa svojho obsahu spotrebiteľskými zmluvami, boli pripravené vopred na formulári vrátane znenia všeobecných obchodných podmienok bez možnosti žalovaných meniť obsah a text týchto zmlúv. Súd prvého stupňa čiastočné zastavenie konania odôvodnil tým, že žalobca žalobu v časti 9,07 Eur vzal späť a preto o tejto časti predmetu konania bolo rozhodnuté podľa § 96 ods. 1,3 O.s.p. Zdôraznil, že podľa Občianskeho zákonníka v dôsledku odstúpenia od zmluvy, zmluva sa zrušuje od začiatku, tým zanikajú aj práva a povinnosti zo zmluvy. Iné zmluvné dojednania by súd musel vyhodnotiť ako neplatné s poukazom na § 54 ods. 1 a § 39 OZ. Žaloba odstúpil od uzatvorených zmlúv dňa 08.11.2011 a 09.08.2011. V takom prípade prichádza do úvahy aplikácia § 457 Občianskeho zákonníka. Zdôraznil, že žalobca poskytol žalovaným prostriedky, kde podľa písomného podania žalobcu, žalobcovia z úveru, ktorý bol im poskytnutý na základe zmluvy z 30.11.2006 vo výške

3.319,39 Eur do odstúpenia od úverovej zmluvy zaplatili žalovaní 3.731,25 Eur. Z toho dôvodu v dôsledku odstúpenia od zmluvy, zrušenia zmluvy a z dôvodu, že žalovaní zaplatili žalobcovi sumu, ktorá prevyšuje výšku poskytnutého úveru, plnenie žalobcovi z tejto zmluvy nepriznal. Pokiaľ ide o druhú úverovú zmluvu z 11.12.2007, súd prvého stupňa zistil, že bol žalovaným poskytnutý spotrebiteľský úver 3.983,27 Eur, z ktorého žalovaní uhradili žalobcovi 3.297,20 Eur do odstúpenia od úverovej zmluvy. Preto žalovaných zaviazal spoločne a nerozdielne z dôvodu zrušenia tejto zmluvy zaplatiť žalobcovi rozdiel v sume, ktorú splatili a v sume, ktorá im bola poskytnutá celkovo vo výške 686,07 Eur s prísli. V prevyšujúcej časti žaloba ako nedôvodná bola zamietnutá a o trovách konania účastníkov rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 2 O.s.p. Prihliadajúc na majetkové a sociálne pomery žalovaných, keďže ich mesačný príjem predstavuje sumu 320 Eur, žalovaný v 2. rade je nezamestnaný a žalovaná v 1. rade pracuje iba na dohodu, keď majú maloletého trojročného syna povolil im splácať vzniknutý dlh v mesačných splátkach po 50 Eur.

Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a o trovách konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol v tejto časti rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, aby žalobe bolo vyhovené, alternatívne navrhol v tejto časti rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobca poukázal na § 13 ods. 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého má spotrebiteľ povinnosť v prípade odstúpenia od zmluvy v zákonnej lehote zaplatiť veriteľovi istinu a úrok z tejto istiny odo dňa, keď sa spotrebiteľský úver začal čerpať až do dňa splatenia istiny. Nesúhlasí s výkladom súdu prvého stupňa ohľadom zrušenia zmluva od samého počiatku. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že úverová zmluva je neplatná, nakoľko ide o formulárovú zmluvu a žalovaní nemohli obsah tejto zmluvy ovplyvniť. Uvádza, že žiaden právny predpis neobmedzuje účastníkov právnych vzťahov, a to ani tých so spotrebiteľským prvkom v uzatváraní tzv. formulárových zmlúv, teda takých, kde jedna druhá strana ovplyvní celý obsah zmluvy a druhá zmluvná strana buď zmluvu prijme, alebo ju odmietne, ale nemá možnosť jej obsah ovplyvniť. Uzavretie formulárových zmlúv je obvyklé a bežné a v spotrebiteľských vzťahoch hojne využívané a to najmä na efektivitu procesu uzatvárania zmluvy. Je zjavné, že aj pri uzatváraní formulárových zmlúv konajú účastníci v rámci svojej zmluvnej autonómie a nesú plnú zodpovednosť za svoje konanie, nech už ide o spotrebiteľa, alebo podnikateľa. Akceptovanie obsahu akejkoľvek zmluvy, teda aj formulárovej, zaväzuje zmluvnú stranu k jej dodržaniu. Ak súd teda dospel k záveru, že uzavretie formulárovej zmluvy je v rozpore s európskou judikatúrou, ide o záver, ktorý nemá oporu v zákone ani v praxi. V zmysle týchto dôvodov navrhol žalobca podanému odvolaniu vyhovieť.

K odvolaniu sa vyjadrila žalovaná v 1. rade, ktorá navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Odvolací súd preskúmal rozsudok v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania podľa § 212 ods. 1,2 O.s.p., vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu dôvodné nie je.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom k 11.12.2007, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v 8. časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 53 ods. 1 citovaného zákona, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 54 ods. 1,2 citovaného zákona, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Z obsahu spisu je nepochybne zrejmé, že účastníci konania uzavreli dve zmluvy o úvere, a to v dňoch 30.11.2006 a 11.12.2007, ktorými žalobca poskytol žalovaným úver vo výške 3.319,39 Eur a následne vo výške 3.983,27 Eur. V týchto zmluvách bola uvedená ročná úroková sadzba úveru, ako aj ročná percentuálna miera nákladov.

Z dôvodu, že žalovaní si neplnili svoje povinnosti plynúce z úverových zmlúv, žalobca listom zo dňa 08.11.2011 a listom zo dňa 09.08.2011 odstúpil od takto uzatvorených úverových zmlúv.

Právny inštitút odstúpenia od zmluvy je upravený tak v Obchodnom zákonníku, ako aj v Občianskom zákonníku. Obchodný zákonník v ustanovení § 349 ods. 1 zánik zmluvy viaže na okamih, keď prejav vôle oprávnenej strany odstúpiť od zmluvy je doručený druhej strane. Zánik zmluvy teda nastáva k dobe účinnosti úkonu, ktorým oprávnená osoba odstúpila od zmluvy. Tým sa Obchodný zákonník odlišuje od Občianskeho zákonníka, podľa ktorého odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom upravené alebo účastníkmi dohodnuté inak (§ 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Právna úprava odstúpenia od zmluvy obsiahnutá v Občianskom zákonníku je pre spotrebiteľa výhodnejšia a tejto výhodnejšej úpravy sa spotrebiteľ vzdať nemohol. V tejto súvislosti je právne významné ustanovenie § 54 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, na ktoré už vyššie odvolací súd poukázal.

Odstúpením od uzatvorených úverových zmlúv zo strany žalobcu sa zmluvy v súlade s občianskoprávnou úpravou od začiatku zrušili a žalobca z takto zrušenej zmluvy nemohol voči žalovaným uplatňovať žiadne nároky, a teda ani nároky na zaplatenie úrokov, poplatkov, poistného, či zmluvnej pokuty. Zo zrušenej zmluvy vzniklo žalobcovi právo domáhať sa voči žalovaným vydania bezdôvodného obohatenia podľa zásad upravených v ustanovení § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka, na čo správnym spôsobom poukázal aj súd prvého stupňa.

Samotný žalobca poukazoval na to, že žalovaným bol v poradí prvou zmluvou poskytnutý úver vo výške 3.319,39 Eur, z ktorého žalovaní zaplatili 3.731,25 Eur a teda v zmysle citovaného § 451 OZ žalobca nemá nárok na ďalšie plnenie z takto uzatvorenej úverovej zmluvy. V poradí druhou úverovou zmluvou bol žalovaným poskytnutý úver 3.983,27 Eur, z ktorého žalovaní zaplatili 3.297,20 Eur. Za tejto situácie je povinnosťou žalovaných vrátiť žalobcovi plnenie zo zmluvy uzatvorenej dňa 11.12.2007 v rozsahu 686,07 Eur s prísl. K odvolacím námietkam žalobcu sa zároveň žiada dodať, že obe zmluvy o úvere boli medzi účastníkmi konania uzatvorené v čase platnosti zákona č. 258/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov, keď na tieto vzťahy nemožno uplatniť ustanovenie § 13 a nasl. zákona č. 129/2010 Z.z. v znení neskorších predpisov, na ktoré poukazuje žalobca v podanom odvolaní.

So zreteľom na všetky tieto dôvody odvolací súd rozsudok vo výrokoch o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a o trovách konania ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Žalobca vzhľadom na výsledok odvolacieho konania nemá právo na náhradu trov a žalovaným v tomto konaní trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.